

[Gunnar Fog-Petersen.]

Goder, baade kulturelle og materielle, som en Statsvirksomheds Tilstedeværelse er for en By og en Egn.

Jeg anser det for nyttigt og absolut rigtigt, at dette Princip bliver brudt, fuldstændig brudt. Det hører ikke hjemme i vore Dage. Det har sin Rod i en Tid, da den Opfattelse var raadende her paa Bjerget, at alle, som boede andre Steder end i København, var anden- eller tredieklasses Mennesker. Men saadan ser vi jo ikke mere paa det. Nu betragter vi os som hinandens Lige, hvor i Landet vi end bor, og med de Trafikmidler, vi har, har vi ogsaa saa let Adgang til hinanden, at det er ganske rimeligt og naturligt at gøre dette. Det vil selvfølgelig Tid efter anden, navnlig hvis man fra den lovgivende Forsamlings Side har sin Opmærksomhed henvendt paa det med samme Klarhed og Fasthed, som man har haft det i Aarhus, blive ændret; det vil ske med stærke Skridt i den Tid, der kommer. Oprettelsen af Aarhus Universitet er det vigtigste, der endnu er sket i Retning af at bryde denne gamle Tradition. Ogsaa af den Grund vil jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker for den varme Tilslutning, der fra alle Sider er ydet Lovforslaget om Aarhus Universitet. Jeg kan tænke mig, at man i Aarhus glæder sig over, at Spørgsmaalet om Aarhus Universitet, naar det drøftes i Rigsdagen, da behandles saaledes, som det er blevet behandlet nu, hvor Behandlingen nærmest er en Hyldest fra alle Sider af det Arbejde, der er udført ved Universitetet. Jeg mener, at denne er vel fortjent. Ikke alene er der arbejdet meget dygtigt paa Universitetet, men der er ogsaa af Befolkningen derovre vist stor Interesse for at faa denne Universitetsundervisning i Gang. Det Grundlag, den første Lov byggede paa, og som dette Lovforslag tilsigter at bevare, er jo, at Bygninger, Laboratorier og Undervisningsmateriel stilles til Raadighed, og at, naar dette er skaffet til Veje, overtager Staten de aarlige Driftsudgifter. Det er allerede nævnt, at vi for det kommende Aar maa regne med en Udgift til Universitetets Drift paa ca. 270 000 Kr. Men dette dokumenterer jo, at der fra anden Side er vist meget stor Offervillighed for at skaffe de Bygninger, de Laboratorier, det Materiel til Veje, som er Forudsætningen for, at Driften vil kunne blive af et Omfang, som nødvendiggør at ofre 270 000 Kr. fra Statens Side.

Da Loven blev gennemført i 1931, var der fra visse Sider Ængstelse ved Oprettelsen af et Universitet et andet Sted i Landet. Derfor var det vel naturligt, at man paa det Tidspunkt gerne vilde se Udtryk for, at der paa det paagældende Sted var et virkeligt Ønske om at faa denne Universitetsundervisning i Gang. Jeg har ment, at vi for de kommende 5 Aar — Lovforslaget skal som omtalt forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1941—42 — skal bygge videre paa det nævnte Grundlag, og dette sker i fuld Forstaaelse med de Kredse i Aarhus, der staar bag ved Universitetet. Jeg ved, at man er indforstaaet med, at Prøvetiden, om jeg saa maa sige, ikke kan være afsluttet med disse 5 Aar, men at vi fremdeles maa bygge paa det oprindelige Grundlag: at de nævnte Ting skaffes til Veje af Institutionen Aarhus Universitet, og naar dette er sket, overtager Staten Udgifterne ved Driften.

Jeg er enig i Ønsket om, at Aarhus Universitet bliver uafhængigt og selvstændigt paa samme Maade som Københavns Universitet, og alle har jo erkendt, at Lovforslaget tager betydeligt Hensyn til dette Ønske, idet det giver Aarhus Universitet betydelig større Selvstændighed i den kommende Tid, end det hidtil har haft. Naar man maaske med Hensyn til enkelte Punkter kunde ønske at gaa endnu videre, vil jeg dertil kun sige, at jeg har anset det for at være af megen Betydning, at Samarbejdet mellem Københavns Universitet og Aarhus Universitet bevarer den Karakter, det hidtil har haft, at man i fuld Forstaaelse bygger Regler op for, hvordan det nye Universitet i Aarhus skal ledes. Saaledes har det været hidtil, og jeg tror, at man ogsaa i Aarhus lægger Vægt paa at være i Overensstemmelse med Københavns Universitet, og ved Københavns Universitet er man fuldt indforstaaet med, at Endepunktet for disse Forhandlinger Universiteterne imellem maa være, at Aarhus Universitet før eller senere bliver fuldt lige-stillet med Københavns Universitet.

Jeg anser det ogsaa for meget tilfredsstillende, at en væsentlig Del af de studerende ved Aarhus Universitet bor ved Universitetet, som derigennem faar en mere skolemæssig Karakter end et Universitet, hvor de studerende har meget ringe Tilknytning baade til Lærerne og til selve Universitetet ud over den, der skabes gennem de Timer, de har paa Universitetet. Det er af Betydning, at de studerende ogsaa uden for den egentlige Læsetid har Mulighed for at komme i Kontakt med Lærerkræfterne